

for et Lands Valuta er Handelsbalancen — det er en Opfattelse, man har haft ikke blot her i Landet, men som har været almindelig i andre Lande —, skulde man tro, at en Undersøgelse af denne Skala, hvorpaa man med Procenttal kan indtegne de forskellige Landes Valutakurser, vilde vise, at alle de Lande, der har en positiv Handelsbalance, stod med den høje Valutakurs, at de Lande, som havde en negativ Handelsbalance, stod med den lave Valutakurs, og at de, som har et stort Underskud paa Handelsbalancen, stod længst nede. Men saaledes er det slet ikke. Ved en saadan Undersøgelse vil man komme til det Resultat, at der i Virkeligheden ikke kan udledes noget angaaende Valutaens Højde af Forholdet med Hensyn til positiv eller negativ Handelsbalance.

Hvad angaar Importregulering som Middel til Forbedring af Valutaen, er det rigtigt, at adskillige Lande har forsøgt Importregulering som Valutaforbedringsmiddel, men undersøger man, hvad det er for Lande, der har anvendt dette Middel, og hvor deres Valuta befinder sig, vil man med en enkelt Undtagelse finde, at det gennemgaaende er de Lande, som har haft og endnu har den laveste Valuta, der har benyttet dette Middel som, kan jeg sige, det sidste Nødmiddel, og at de er blevet fuldstændig skuffet ved Anvendelsen deraf. Der er maaske ikke noget Land, der har anvendt Importregulering i saa stor Udstrækning som vort Naboland mod Syd, Tyskland, i de Aar, som har været saa vanskelige for dette Land. De har haft Importregulering i allervideste Udstrækning paa det Tidspunkt, da Marken faldt og faldt og vedblev at falde. Først da man gik over til at fæstne Opmærksomheden paa Seddelmængden, Seddeludstedelsen, lykkedes det at komme til en vis Stabilisering af Kursen, og det er min Opfattelse, at her er netop det centrale i Spørgsmaalet. Det afgørende er den Laanepolitik, der føres her i Landet, og som er bestemmende for, hvor stor Seddelmængde der udstedes. Ved stadig at fremhæve Importreguleringstanken som afgørende for Valutaspørgsmaalets Løsning skader man efter min Mening, idet man afleder Opmærksomheden fra det, som er det første og vigtigste ved Behandlingen af dette Spørgsmaal. Importreguleringstanken er en af de mange forvirrede Ideer, som opstod under det økonomiske Sammenbrud, der ramte Landene i Europa under og efter Krigen; men det har vist sig, at de Forhaabninger, som er blevet knyttet til

dette System, alle Steder er blevet skuffet, saa at man nu enten er i Færd med at afvikle Importreguleringen eller fuldt ud har afviklet den i de Lande, hvor man har prøvet den. Her i Landet er vi heldigvis blevet forskaanet for dette overordentlig vidtløftige og for al sund Erhvervsforetagsomhed overordentlig farlige Eksperiment, men det, som det foreliggende Forslag gaar ud paa, er, at vi nu skulde til at tage fat paa det, som andre Lande med saa daarligt Held har forsøgt, og det skulde vi gøre netop nu, hvor vi har en stabil og jævnt stigende Kronekurs, netop en Kronekurs, der er saaledes, som vi alle ønsker, den skulde være. Vi ønsker jo ikke, at den paa et Øjeblik skal springe op til Pari, men vi ønsker først og fremmest, at den skal ligge nogenlunde fast, helst jævnt stigende. Naturligvis kan den højtærede Statsminister have Ret i, at ingen kan garantere for, at denne Tilstand vil vedvare, og hvis vi indfører et Apparat som det, der her stilles Forslag om, en Regulering af vor Import, en Rationering for vor Handelsstand og en statsindgribende Virksomhed overfor hele vort Erhvervsliv, vil jeg ogsaa stille mig skeptisk overfor, hvor længe den Ro, der er, kan holde sig. Men jeg tror i hvert Tilfælde, det med Sandhed kan siges, at der i Øjeblikket mindre end i lange Tider er Brug for kunstige Statsindgreb til Regulering af Kronekursen.

Hvad nu Aarsagen er til, at vi for Øjeblikket har en mere stabil og en forholdsvis stærkt stigende Kronekurs, kan der selvfølgelig være delte Meninger om. Men jeg antager dog, at vi kan være enige om, at Hovedaarsagen dertil er den, at der arbejdes sundt og godt i de allerfleste af vore Erhvervsvirksomheder og navnlig i de store, betydelige Erhvervsvirksomheder, der skaber Indtægter til Landet udefra. Der kan være andre Virksomheder, hvor det er saa som saa med Sundheden i Arbejdet, men det, der er vor Lykke i Øjeblikket, er den Foretagsomhed, der findes i de Erhverv, som varetager den Opgave at skaffe Indtægt udefra til hele Landets Samfundsøkonomi. Jeg tror ogsaa, det er i høj Grad medvirkende, at den seddeludstedende Bank i Øjeblikket følger en Laanepolitik, der viser i Retning af, at vi vil naa til en Indskrænkning af Seddelomløbet og dermed forberede noget af det vigtigste, det afgørende Middel til Overgang til Guldindløsning. Jeg tror, at de, der vil bilde Folk ind, at Statsindgreb i Erhvervenes